

از بی‌آبی خوزستان تا اصفهان، از سرکوب خوزستان تا وعده و وعید اصفهان

شمار انبوی از مردم اصفهان برای دومین جمعه متواالی به جمع کشاورزان معتبرض در بستر خشک زاینده‌رود پیوسته‌اند. در این حرکت اعتراضی در اطراف پل خواجه، روی پل و بر بستر زاینده روز مردم شعار می‌دادند، «به اصفهان نفس بده / زاینده رود را پس بده»، «ما اهل زنده رو دیم / با آب زنده بودیم»، «حقابه را می‌گیریم، حتی اگر بمیریم»، «تا آب نیاد تو رودخونه، برنمی‌گردیم تو خونه» و «برابری، عدالت، این است خواست ملت».

حرکت اعتراضی کشاورزان از دو هفته پیش، ۱۷ آبان، با تجمع در مقابل شرکت آب منطقه‌ای و صدا و سیمای مرکز استان اصفهان آغاز شده است. در این فاصله کشاورزان شرق اصفهان با چادر قرمز و کشاورزان غرب اصفهان با چادر آبی که بر کف خشک رودخانه بر پا کرده بودند به رغم هوای سرد، شب و روز را آنجا گذرانده‌اند.

خواست کشاورزان تامین حقابه خود از زاینده رود برای کشت پاییزه است. آنها می‌گویند که سیاست‌های غلط دولت و بی‌توجهی به ویژگی اقلیمی ایران و تمرکز صنایعی که به آب نیاز دارند در مناطق مرکزی ایران، باعث شده تا آب لازم برای کشاورزی صرف این صنایع شده و زندگی و معیشت کشاورزان مناطق مرکزی ایران را دچار بحران کرده است.

این بار اول نیست که کشاورزان اصفهان به مشکل کم آبی برای کشت خود اعتراض می‌کنند. اما این بار وسعت این اعتراضات، استمرار آنها با برپائی چادر بر بستر خشک زاینده روز و حمایت وسیع و بی‌سابقه مردم اصفهان از این حرکت کشاورزان با تجمع پشتیبانی، به این حرکت ابعاد دیگری بخشیده است.

پیش از این، اعتراضات کشاورزان و مردم خوزستان در تابستان ۱۴۰۰، که با پشتیبانی بسیاری از مردم دیگر شهرهای ایران همراه شد، با سرکوب خشن و دستگیری‌های وسیع و کشته شدن معتبرضین روبرو گشت. علیرغم سرکوب خشن معتبرضین خوزستان از سوی حکومت، مردم اصفهان بیش از دوهفته است که در یک تجمع اعتراضی وسیع و کم سابقه شرکت می‌کنند. حکومت در برخورد به اعتراض مردم در اصفهان تا کنون چون خوزستان عمل نکرده است. بلکه بجای تیر و تفنگ، سیاست وعده‌های بی‌مایه و غیر عملی را در پیش گرفته است تا با طولانی شدن اعتراضات، معتبرضین خسته شده و به خانه‌های خود بروند و طبعاً پیامد آن دستگیری وسیع فعالین این جنبش اعتراضی آغاز خواهد شد.

معاون سپاهی رئیس‌جمهور در گفتگویی تلفنی با شبکه خبر صدا و سیمای جمهوری اسلامی گفت که «دولت دنبال حل مشکل است». او به وزرای نیرو و جهاد کشاورزی دستور داده «به سرعت مشکل آبریز زاینده‌رود در هر سه استان چهارمحال

و بختیاری، اصفهان و یزد را مدیریت کنند تا این دوره سخت پشت سر گذاشته شود.» این که مسئولین چگونه می‌خواهند مشکل کم آبی را «با سرعت» چاره‌جوئی کنند، خود موضوع دیگری است.

مسئولین می‌کوشند تا مشکل کم آبی را به گردن تغییرات جوی و کاهش باران در سال اخیر و خشکسالی بیاندازند، ولی واقعیت این است که بی‌برنامگی، فقدان مدیریت صحیح و سیاست‌های مخرب دستگاه حاکمه جمهوری اسلامی عامل اصلی بهره برداری بی‌رویه از منابع آب زیرزمینی و بروز وضعیت بحرانی کنونی است. کشاورزان اصفهانی این را خود خوب فهمیده اند و بی‌دلیل نیست که در شعارهای خود خواهان استغفای «مدیران بی‌کفایت» شدند.

حل بحران آب یک شبه ناممکن است و نیاز به یک برنامه ریزی کارشناسانه طولانی مدت برای صیانت از منابع آبی موجود و گسترش آنها دارد تا جوابگوی نیازهای جامعه رو به رشد ایران باشد. حکومت که در گیر بحران اقتصادی است، نمی‌تواند این مشکل را همچون بسیاری دیگر از مشکلات مردم پاسخ دهد. در نتیجه در مقابل جنبش‌های مطالباتی مردم جز توصل به سرکوب خشن و یا وعده و عیدهای دروغین راه دیگری ندارد و در این میان وعده آبی که نیست را به کشاورزان اصفهانی و استان‌های همجوار می‌دهد.

سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران بر این باور است که رژیم اسلامی حاکم بر سرزمین ما که در برابر بحران‌های همه جانبه درمانده، از طرف مردم کوچه و خیابان و جنبش‌های اجتماعی جاری زیر فشار است و آشکارا مشروعیت خود را از دست داده، اساساً به بن بست رسیده است. این رژیم صرفاً با اتکا به سرکوب و خفغان نمی‌تواند به حیات شوم خود ادامه دهد. دیوارهای ترس فروریخته و سیاست ارعاب و تهدید رژیم دیگر کارآئی سابق را ندارد. روند رویدادهای عمدۀ سالهای اخیر نشان می‌دهد، تظاهرات و اعتصابات کارگران، زحمتشکان، معلمان، بازنشستگان، دانشجویان و روشنفکران و دیگر قشرهای مردم و همچنین جنبش‌های اجتماعی جاری استمرار یافته است. تجمع بزرگ مردم اصفهان نمونه‌ای از یک برآمد اجتماعی مسالمت آمیز است که وسعت ابعادش، رژیم را وادار به عقب نشینی و پذیرش آن در حرف کرده است. اما این اعتراضات نباید تنها بماند و همچون جنبش اعتراضی خوزستان باید مورد پشتیبانی دیگر مناطق ایران قرار گیرد.

گسترش جنبش‌های اجتماعی و پیوند میان آنها همراه با توسعه و تقویت مبارزات سیاسی برای آزادی و دموکراسی و عدالت اجتماعی می‌تواند جریان نیرومندی را پدید آورد که با پیشبرد تظاهرات سراسری و اعتصابات عمومی، بساط استبداد و فساد و چپاولگری جمهوری اسلامی را درهم روبيده و فروپاشی آن را فراهم می‌کند.

سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران
شنبه ۲۹ آبان ۱۴۰۰ - ۲۰ نوامبر ۲۰۲۱